

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Judit 6

[748]

VI.

DER effter optendis oc Holofernes i sin grumhed mod Achior / oc sagde /
Hvorledis taart du spaa oss / At Jsraels Folck skulde haffue beskermelse aff sin
Gud? Men naar som wi nu ihielsla dem / som it eniste Menniske / Da skalt du see
/ at der er ingen anden Gud / end allene Nabogodonosor / Oc da skalt du ocsaa
stingis ihiel met dem ved de Assyriers suerd / oc al Jsrael skal dræbis met dig. Saa
skalt du da fornemme / at Nabogodonosor er en Herre offuer al Verden / naar
du stingis ihiel met mit suerd / oc ligger blant Jsraels Jhielslagne / oc skalt dø oc
forderffuis. Ment du oc / at din Spaadom er viss / da taart du icke forferdis eller
blegne. Lige som det gaar dem / saa skal det ocsaa gaa dig / Thi ieg vil nu skicke
dig til dem / at ieg kand straffe dig met dem.

Da befalede Holofernes sine Tienere / at de skulde gribe Achior / oc føre
hannem ind i Bethulia / vdi Jsraels børns hender. Oc Holo fernis Tienere grebe
hannem. Oc der de komme offuer den slette marck til Biergene / da droge
Skytterne vd mod dem. Da vigede de paa en side hoss Bierget / oc bunde Achior
til it Træ / met hender oc føder / oc støtte hannem ned vnder / oc lode hannem
saa henge / Oc de droge igen til deris Herre. Men Jsraels børn / komme ned aff
Bethulia til hannem / oc løsde hannem / oc førde hannem ind i Bethulia / oc
[749] lode han|nem blant Folcket / oc spurde hannem at / hvorledis det vaar gonget
til / huor faare de Assyrier hengde hannem?

Paa den samme tid vaare Osias Micha søn / aff Simeons slect / oc Charmi / som
oc kaldedis Ottoniel / de Øffuerste i Staden. For disse Eldste oc for alt Folcket

^{Charmi.}
^{sagde.}
^{Achior.}
Achior alt det / som Holofernes haffde spurt hannem at / och huad hand
haffde suaret / Och at Holofernis Folck vilde slagit hannem ihel for dette suar
skyld. Men Holofernes haffde befaleet / At mand skulde antuorde Jsraels Børn

hannem / Paa det at naar som hand haffde slaget Jsraels Børn ihel / at hand vilde
straffe oc dræbe samme Achior / Fordi at hand haffde sagd / Gud aff Himmelen
skal vere deris beskermelse.

Der Achior haffde dette sagt / falt alt Folcket paa deris ansigt / oc tilbade
HERREN / græde alle tilsammen / oc bade til HERREN / oc sagde / HERRE
Gud offuer Himmel oc Jord / See til deris hoffmod / oc til vor elendighed / oc see
naadelige til dine Helligen / Oc beuise / at du icke forlader dem / som sig
forlade paa dig / Oc at du nedslar dem / som tradze paa dem selff / oc paa deris
mact.

Saa græde oc bade de den gantske dag / oc trøstede Achior / oc sagde / Vore
Fedris Gud / hues Mact du haffuer priset / skal saa betale dig det / at de skulle
icke see deris lyst paa dig / Men at du skalt see / huorledis de skulle bliffue
ihielslagne oc vdslette. Oc naar som HERREN vor Gud frelser oss / da skal Gud
vere met dig iblant oss / Oc vilt du / da skalt du bo hoss oss met alle dine.

Der Folckene ginge nu fra huer andre igen / da ledde Osias hannem met sig i sit
Huss / oc beridde en stor Naduere / oc bad alle de Eldste til sig / oc de gjorde
dem glade / effter at de haffde lenge fastet. Der effter bleff Folcket kaldet
tilsammen igen / oc de bade om hielp aff Jsraels Gud / i Forsamlingen den
gantske nat.